

5. Piaty žalobný dôvod založený na porušení povinnosti uviesť odôvodnenie.

V tejto súvislosti tvrdí, že žalovaná neodôvodnila uplatniteľnosť výnimky uvedenej v článku 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001.

6. Šiesty žalobný dôvod založený na nesprávnom vylúčení verejného záujmu na zverejnení.

V tejto súvislosti tvrdí, že žalovaná nesprávne vyložila právo na obhajobu len ako záujem jedného účastníka konania, pričom nezohľadnila, že žalobkyňa k odpovedi na žiadosť Generálneho riaditeľstva pre medzinárodnú spoluprácu a rozvoj (GR DEVCO) o finančnú náhradu potrebovala prístup k správe OLAF.

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331).

Žaloba podaná 5. júla 2021 – Vendrame/Komisia

(Vec T-379/21)

(2021/C 401/11)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Michele Vendrame (Benátky, Taliansko) (v zastúpení: R. Sciaudone, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie z 26. apríla 2021 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým Komisia, potvrdzujúc predchádzajúce rozhodnutie o zamietnutí z 3. marca 2021, zamietla žiadosť žalobcu o prístup k záverečnej správe a súvisiacim prílohám vypracovaným Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF) v nadväznosti na výsledok vyšetrovania OC/2019/0766,
- nariadil Komisii, aby sprístupnila správu OLAF a súvisiace prílohy, a
- uložil žalovanej povinnosti nahradiť trovy tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na nesprávnom výklade dôsledkov vyplývajúcich z prístupu k správe OLAF.

V tejto súvislosti tvrdí, že napadnuté rozhodnutie musí byť zrušené v rozsahu, v akom sa prístup k správe OLAF nemohol podľa článku 10 ods. 1 a článku 2 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001 (¹) stať „verejným“.

2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001.

V tejto súvislosti tvrdí, že žalovaná porušila článok 4 ods. 2 tretiu zarážku nariadenia č. 1049/2001, ako ho vykladá judikatúra, podľa ktorej ak má príjemca správy OLAF v úmysle prijímať akty, ktoré sú na ujmu dotknutým stranám, tieto posledné uvedené osoby musia mať právo na prístup k dotknutej správe.

3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 a zásady proporcionality.

V tejto súvislosti tvrdí, že žalobca nikdy nepožiadaval o prenos osobných údajov fyzických osôb, a preto akékoľvek osobné údaje, ktoré môže správa obsahovať, mohli byť dobre chránené veľmi bežnou operáciou zakrývajúcou údaje.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na nesprávnom uplatnení a výklade článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001.

V tejto súvislosti tvrdí, že napadnuté rozhodnutie musí byť zrušené, pretože žalovaná v konkrétnom prípade neoverila, či by mohol byť poskytnutý čiastočný prístup.

5. Piaty žalobný dôvod založený na porušení povinnosti uviesť odôvodnenie.

V tejto súvislosti tvrdí, že žalovaná neodôvodnila uplatniteľnosť výnimky uvedenej v článku 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001.

6. Šiesty žalobný dôvod založený na nesprávnom vylúčení verejného záujmu na zverejnení.

V tejto súvislosti tvrdí, že žalovaná nesprávne vyložila právo na obhajobu len ako záujem jedného účastníka konania, pričom nezohľadnila, že právo na obhajobu je základným prvkom právneho štátu a ako také chráni spoločenstvo a nie len jednotlivca.

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331).

Žaloba podaná 8. júla 2021 — Alfa Acciai/Komisía

(Vec T-411/21)

(2021/C 401/12)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Alfa Acciai SpA (Brescia, Taliansko) (v zastúpení: D. Fosselard, D. Slater a G. Carnazza, avvocati)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- i. uložil Európskej únii, zastúpenej Komisiou, povinnosť zaplatiť úroky z omeškania zo sumy 7 175 000 eur vo výške sadzby stanovenej Európskou centrálnou bankou (ECB) pre jej hlavné operácie refinancovania, účinnej v prvý kalendárny deň mesiaca splatnosti, zvýšenej o tri a pol percentuálneho bodu, za obdobie od 9. marca 2010 do 14. novembra 2017, znížené o úroky vo výške 260 968,15 eura, ktoré už žalobca dostal, teda vo výške 2 222 073,29 eura, alebo subsidiárne povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vypočítaných podľa úrokovej sadzby, ktorú Súdny dvor považuje za primeranú,
- ii. uložil Európskej únii, zastúpenej Komisiou, povinnosť zaplatiť úroky z omeškania zo sumy požadovanej v bode i. za obdobie od 14. novembra 2017 do dňa skutočného zaplatenia vo výške úrokovej sadzby stanovenej ECB pre jej hlavné operácie refinancovania, účinnej v prvý kalendárny deň mesiaca splatnosti, zvýšenej o tri a pol percentuálneho bodu, alebo subsidiárne vo výške úrokovej sadzby, ktorú Súdny dvor považuje za primeranú,
- iii. subsidiárne k bodu ii. uložil Európskej únii, zastúpenej Komisiou, povinnosť zaplatiť úroky z omeškania zo sumy uvedenej v bode i. za obdobie od 2. marca 2021 do dňa skutočného zaplatenia, a to vo výške sadzby stanovenej ECB pre jej hlavné operácie refinancovania, účinnej v prvý kalendárny deň mesiaca splatnosti, zvýšenej o tri a pol percentuálneho bodu, alebo subsidiárne vo výške, ktorú Súdny dvor považuje za primeranú,
- iv. navyše alebo subsidiárne, zrušil oznámenie Komisie z 30. apríla 2021 Ref. Ares(2021) 2904247,